
Wysoczka, st. 15, pow. Poznań, woj. wielkopolskie, AZP 53-24/8

Informator Archeologiczny : badania 33, 250-251

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Warstwy nie zawierały materiałów zabytkowych.

Odkryte cementowe słupy to ślady po ogrodzeniu, które otaczało badany teren. Natomiast odsłonięty bruk kamienny wskazuje, że badany teren był częścią większego podwórka. Ślady czarnego humusu i roślinności mają ścisły związek z uprawą ogrodową. Na podstawie wyników badań odkryte elementy ogrodzenia datować należy jako nowożytne (XIX-XX w.).

Materiały oraz dokumentacja są przechowywane w WKZ w Olsztynie.

Badania nie będą kontynuowane.

WIELICZKA, st. 2, gm. *loco*, woj. małopolskie, AZP 104-57/2

- zamek nowożytny

Badania sondażowe, przeprowadzone w czerwcu, przez mgr Wojciecha Suderę („Triumwirat” Usługi Archeologiczne). Finansowane przez Urząd Miasta i Gminy Wieliczka. Pierwszy sezon badań. Przebadano obszar 15 m².

Badania przeprowadzono przed planowaną rekultywacją miejsca, w ramach której w południowej części Międzymurza zamierzano obniżyć obecny poziom o około 1 m. W trakcie prac należało prześledzić i zadokumentować układ nawarstwień (m. in. XVIII - wieczny poziom użytkowy), aby podczas późniejszych prac budowlanych nie zniszczyć warstw wartościowych z punktu widzenia archeologii.

Założono dwa niewielkie wykopy o charakterze sondażowym: w południowym wewnętrznym narożniku murów oraz przy północnym krańcu muru, przy licu wewnętrznym.

Pierwotny układ nawarstwień został zaburzony w XIX w., zapewne w wyniku wielokrotnych prac remontowych przeprowadzanych na zamku przez Austriaków. Powyżej warstw XIX-wiecznych odnotowano poziom wkopów i nawarstwień XX-wiecznych. Niektóre z nich powstały w okresie kiedy Międzymurze wykorzystywane było jako ogród. Warstwa, którą zniwelowano podczas przygotowywania tego miejsca do rekultywacji, to gruzowisko powstałe w okresie remontu zamku w 2 połowie lat 70-tych XX w.

Dzięki wykopaliskom odkryto pęknięcie (po wewnętrznej stronie) muru w południowym narożniku, widoczne poniżej dzisiejszego poziomu gruntu. Przyczyną jego powstania jest słaba konstrukcja muru, dodatkowo osłabiana naporem mas ziemi.

W wyniku badań pozyskano niezbyt duży zbiór ceramiki datowanej na XIX i XX w., oraz kilka ułamków XVIII-wiecznych i późnośredniowiecznych. Oprócz tego wydobyto również: kafle piecowe, szkliwione płytki ceramiczne, gwoździe, dwa fragmenty przedmiotów szklanych i kilka grudek żużli. Wszystkie zabytki mieszczą się w przedziale czasowym XIX-XX w.

Witów, zespół klasztorny OO Norbertanów, gm. Sulejów, woj. łódzkie – patrz późne średniowiecze

WYSOCZKA, st. 15, pow. Poznań, woj. wielkopolskie, AZP 53-24/8

- punkt osadniczy ludności kultury łużyckiej
- punkt osadniczy z okresu wczesnego średniowiecza
- ślady osadnictwa z okresu późnośredniowiecznego
- ślady osadnictwa nowożytnego

Badania prowadził mgr Daniel Żychliński (autor sprawozdania) przy współudziale mgr Justyny Żychlińskiej oraz mgr inż. Jolanty Dereń-Pchulskiej. Prace finansowała Agencja Budowy i Eksploatacji Autostrad w Warszawie. Badania podjęto w związku z planowaną budową autostrady A2, której przebieg kolidował z obszarem stanowiska.

Stanowisko zajmuje centralną część dość silnie pofałdowanego cypla, wbijającego się w zanikającą dolinę, której dnem nadal sączy się niewielki ciek. Zlokalizowane jest około 1,5 km na wschód od wsi Wysoczka.

Zbadano obszar 6600 m², na którym odsłonięto 80 obiektów nieruchomych. Większość z nich stanowiły jamy, najczęściej o funkcji śmietniskowej. Ponadto natrafiono na 11 dołków posłupowych, nie tworzących żadnych czytelnych konstrukcji. Ogółem pozyskano 940 fragmentów ceramiki, z czego większość stanowił materiał nowożytny. Natrafiono również na pozostałości przedmiotów żelaznych: połówkę podkowy oraz raki do chodzenia po lodzie. Na podstawie pozyskanego materiału ruchomego pozostałości nowożytne wydatowano na XVII-XVIII wiek. Pozostałe okresy archeologiczne reprezentowane są bardzo ubogo.

Badania nie będą kontynuowane.

Wyszyna, st. 11, gm. Władysławów, woj. wielkopolskie, AZP 58-41/4 (numer na autostradzie A2-390) – patrz: wczesna epoka żelaza

Zalewo, st. I, wykop 24, gm. *loco*, woj. warmińsko-mazurskie – patrz: nowożytność

ZAMOŚĆ, gm. *loco*, woj. lubelskie, AZP 89-88

- obszar fortyfikacji Zespołu Staromiejskiego Zamościa z okresu XVI-XIX w.

Badania archeologiczne o charakterze nadzoru nad pracami ziemnymi przy budowie sieci ciepłowniczej w obszarze dawnych zewnętrznych fortyfikacji ziemnych Zamościa, kierowane przez mgr Ryszarda Pomarańskiego, finansowane przez PEC Zamość.

Bardzo istotnym odkryciem dokonany podczas nadzoru archeologicznego było natrafienie na relikty architektoniczne obiektu murowanego z cegły, którymi były fragmenty dwóch ścian zewnętrznych oraz fragment posadzki ceglanej pomiędzy tymi murami. Po analizie odkryć i porównaniu ze źródłami historycznymi można domniemywać, iż są to pozostałości kościoła św. Krzyża, który powstał w 1581 r. i zlokalizowany był na tzw. „Przedmieściu Lwowskim” przy „Rynku Świętokrzyskim”. Obiekt ten funkcjonował do 1704 r., kiedy to uległ spaleni i nie był już odbudowywany ze względów strategicznych.

Dokumentacja powykonawcza z badań znajduje się w WUOZ Lublin Delegatura w Zamościu.

Ząbie, st. X, gm. Olsztynek, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 28-61/15 – patrz: neolit

Zielona Góra, st. 18, wykop XIV, gm. *loco*, woj. lubuskie, AZP 62-14/31 – patrz: późne średniowiecze

ZIELONA GÓRA, st. 22, gm. *loco*, woj. lubuskie, AZP 62-14/34

- budynek przemysłowy (farbiarnia, garbarnia)- XVIII/XIX-XX w.
- pozostałości fundamentów synagogi – koniec XIX w.
- fragmenty kanału z końca XIX lub pocz. XX w.

Ratownicze badania archeologiczne i nadzór przeprowadzone przez dr Jarosława Lewczuka (Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza). Finansowane przez inwestora prywatnego. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię około 1 ha.

Teren objęty pracami znajduje się na zapleczu i w bliskim sąsiedztwie budynku Filharmonii (Pl. Powstańców Wlkp. 10). Łącznie nadzorowano prace budowlane w 7 wykopach. Ratownicze badania archeologiczne skoncentrowały się w wykopie I, wykopy II-VII objęto nadzorem archeologicznym.

W trakcie badań odsłonięto 3 nowożytne obiekty: pozostałości prawdopodobnie farbiarni i późniejszej garbarni, fragment kanału oraz część fundamentów synagogi.